

Οι Τρεις Ιεράρχες

- Με την ονομασία Τρεις Ιεράρχες αναφέρονται τρεις επιφανείς άγιοι και θεολόγοι της ορθόδοξης χριστιανικής θρησκείας, προστάτες των γραμμάτων και των μαθητών, ο **Ιωάννης ο Χρυσόστομος**, ο **Βασίλειος ο Μέγας** και ο **Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός ή Θεολόγος**.
- Αναδείχθηκαν πατέρες της Εκκλησίας και άγιοι. Η σοφία και η δράση τους τους έδωσε τον τίτλο των μεγίστων φωστήρων, όπως ψέλνεται και στο τροπάριό τους: «Τους τρεις μέγιστους φωστήρας της τρισηλίου θεότητος...».

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Αυγδαλούδη Ανδριάνα

Φώτης Γκανίδης

Τόνια Ζωίδου

Διαμαντία Λόμη

Αναστασία Λύτη

Μαρία Μιχιούρη

Βασιλική Πάτκα

Ιωάννα Τζελέπη

Η ζωή του

- Ο Άγιος Βασίλειος, γεννημένος το 330μ.Χ. στη Νεοκαισάρεια του Πόντου από γονείς ευγενείς με δυνατό χριστιανικό φρόνημα, έμελλε να γίνει Μέγας πνευματικός διδάσκαλος και κορυφαίος θεολόγος και Πατέρας της Εκκλησίας, αφού η χριστιανική του ανατροφή και η πνευματική του πορεία τον οδήγησαν στην Θεία θεωρεία του Αγίου Ευαγγελίου, και στην αυστηρή ασκητική ζωή, παράλληλα με το ποιμαντικό, παιδαγωγικό και φιλανθρωπικό του έργο.

Σπουδές – πορεία ζωής του Μέγα Βασιλείου

Σπούδασε στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα

- νομικά
- φιλοσοφία
- ρητορική
- γεωμετρία
- μαθηματικά
- αστρονομία
- μουσική
- ιατρική.

Είχε μεγάλες επιδόσεις σε όλες αυτές τις επιστήμες και υπήρξε ο μακρινός πρόδρομος της Αναγέννησης.

- Συμφοιτηές του ήταν και δύο νέοι που έμελλε να διαδραματίσουν σπουδαίο ρόλο .Ο ένας ήταν ο Θεολόγος Γρηγόριος και ο άλλος ήταν προδότης του Ιησού, ειδωλολάτρης και διώκτης των Χριστιανών, ο Ιουλιανός ο Παραβάτης.
- Κατά την διάρκεια αυτών των ετών, ο Άγιος Βασίλειος και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ανέπτυξαν μεγάλη και ισχυρή φιλία. Ταυτόχρονα με τις σπουδές τους, είχαν ιεραποστολική δράση. Διοργάνωναν χριστιανικές συγκεντρώσεις, στις οποίες ανέλυαν θρησκευτικά ζητήματα..

- Επέστρεψε στην Καισαρεία το καλοκαίρι του 356μ.Χ. και έγινε καθηγητής της ρητορικής. Εκεί εργάζεται ως δικηγόρος και επισκέπτεται τα μοναστήρια της Αιγύπτου, της Μεσοποταμίας , της Συρίας.
- Το 367-368 βίωσαν τον λιμό. Οργάνωσε συσσίτια και μερίμνησε για τους φτωχούς. Χαρακτηριστικό της μεγαλοψυχίας του είναι, ότι μετά την βάπτιση του δώρισε στους φτωχούς και στην εκκλησία το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του.

Γεγονότα το 370 μ. Χ.

- Στον τόπο του ,στην περιφέρεια της δικής του ποιμαντικής ευθύνης είχε να αντιμετωπίσει την έντονη παρουσία του αρειανικού στοιχείου και άλλων κακοδοξιών.
- Οργάνωσε τα κοινόβια μοναστήρια και έγραψε τους κανόνες τους. Ίδρυσε την περίφημη Βασιλειάδα , ένα συγκρότημα από γηροκομείο , βρεφοκομείο , νοσοκομείο και ορφανοτροφείο όπου οι Χριστιανοί και ειδωλολάτρες έβρισκαν ζεστασιά και περίθαλψη.

Το τέλος του

- Καταπονημένος από την μεγάλη δράση που ανέπτυξε σε τόσους πολλούς τομείς ,εναντίον των διαφόρων κακοδοξιών και ειδικά της αιρέσεως του Αρειανισμού, μη διστάζοντας πολλές φορές να αντιταχθεί με την εκάστοτε πολιτική εξουσία, με όπλα του την πίστη και την προσευχή, με τα κηρύγματα και τους λόγους του, με τα πολλά ασκητικά και παιδαγωγικά συγγράμματα.

- Ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας παραδίδει το πνεύμα στο Θεό την 1^η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. σε ηλικία 49 ετών. Ο θάνατός του βυθίζει στο πένθος όλο το χριστιανικό κόσμο της Ανατολής. Στην κηδεία του συμμετέχει και ένα πλήθος ανομοιογενές από άποψη θρησκευτικής και εθνικής διαφοροποιήσεως.

"Να μη θεωρείς τον εαυτό σου
άξιο για επαίνους
και να μη νομίζεις κανέναν
κατώτερό σου.
Με τον τρόπο αυτό
ποτέ δεν θ' ανάψει μέσα σου
θυμός για τις προσβολές
που σου γίνονται."

(Μέγας Βασίλειος)

Η διδασκαλία του

Πιστεύει πως όποιος
πλεονάζει στον
πλούτο, υστερεί στην
αγάπη..

*Αντός που αγαπάει τον συνάνθρωπό
του δεν κατέχει τίποτε περισσότερο
από αυτόν... Όσο κάποιος πλεονάζει
στον πλούτο, τόσο υστερεί στην αγά-
πη*

*(Προς τους πλουτούντας, Β.Ε.Π.Ε.Σ.
τόμ. 54, εκδ. Απ. Διακονίας,
Αθήνα 1976, σελ. 67, 1).*

Αυτό κάνουν οι πλούσιοι. Μαζεύουν τα αγαθά που είναι κοινά για όλους τους ανθρώπους και τα θεωρούν αποκλειστικά δικά τους... Αν αυτός που απογνωμάνει τον ντυμένο ονομάζεται λωποδύτης, αυτός που δεν ντύνει το γυμνό, αν και μπορεί να το κάνει, δεν είναι το ίδιο; Το ψωμί που φυλάς στην αποθήκη σου είναι του φτωχού. Τα ρούχα που κρατάς κρυμμένα στην αποθήκη σου είναι του γυμνού. Τα υποδήματα που σαπίζουν αχρησιμοποίητα είναι του ξυπόλυτου. Τα χρήματα που κρύβεις βαθιά στη γη είναι του φτωχού. Λοιπόν, τόσους αδικείς, όσους θα μπορούσες να βοηθήσεις και το αρνήθηκες

(Εις το «καθελώ μου τας αποθήκας», Β.Ε.Π.Ε.Σ. τόμ. 54, εκδ. Απ. Διακονίας, Αθήνα 1976, σελ. 64-65, 7-8).

Υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι είναι διαχειριστές και όχι ιδιοκτήτες του πλούτου.

Το έθιμο της Βασιλόπιτας

- Σύμφωνα λοιπόν με την χριστιανική παράδοση, η βασιλόπιτα καθιερώθηκε σαν έθιμο στη γιορτή του Αγίου Βασιλείου, που εορτάζεται την πρώτη μέρα του χρόνου, εξ αιτίας του ακόλουθου περιστατικού.
- Κάποια χρονιά που ο Άγιος ήταν Επίσκοπος Καππαδοκίας , έπεσε μεγάλη σιτοδεία στη γη. Η γη δεν κάρπισε. Ο κόσμος πεινούσε. Ο σκληρός όμως Έπαρχος Ελβίνιος ζητούσε τους φόρους «τη δεκάτη» και απειλούσε με λεηλασία την Καισσαρεία.

- Τότε ο Άγιος έκανε έκκληση, να προσφέρει ο κάθε νοικοκύρης από κάποιο χρυσαφικό, μήπως και τον δελεάσουν, τον εξευμενίσουν και σώσουν την πόλη και τη ζωή τους. Πράγματι μαζεύτηκε έτσι ένας ολόκληρος θησαυρός.
- Έσπευσε ο Άγιος να προϋπαντήσει τον σκληρό Έπαρχο και μειλίχιος, του εξιστόρησε το δράμα των ανθρώπων, που ωστόσο ως νομοταγείς πολίτες ήταν πρόθυμοι να εξοφλήσουν τους φόρους, στερούμενοι χρυσά κειμήλια και αγαπημένα τους κοσμήματα. Του είπε και άλλα πολλά.

- Και με τη γλύκα του λόγου του , μαλάκωσε τόσο την ψυχή του, καταλάγιασε τόσο το θυμό του, ώστε χαρίζοντας τους φόρους, παρακάλεσε τον Ποιμενάρχη να επιστρέψει τον θησαυρό στο ποίμνιό του. Όμως τι ανήκε στον καθένα; Πώς θα επέστρεφε τα χιλιάδες χρυσαφικά ο Άγιος ; Και τότε του ήρθε μια ωραία ιδέα.

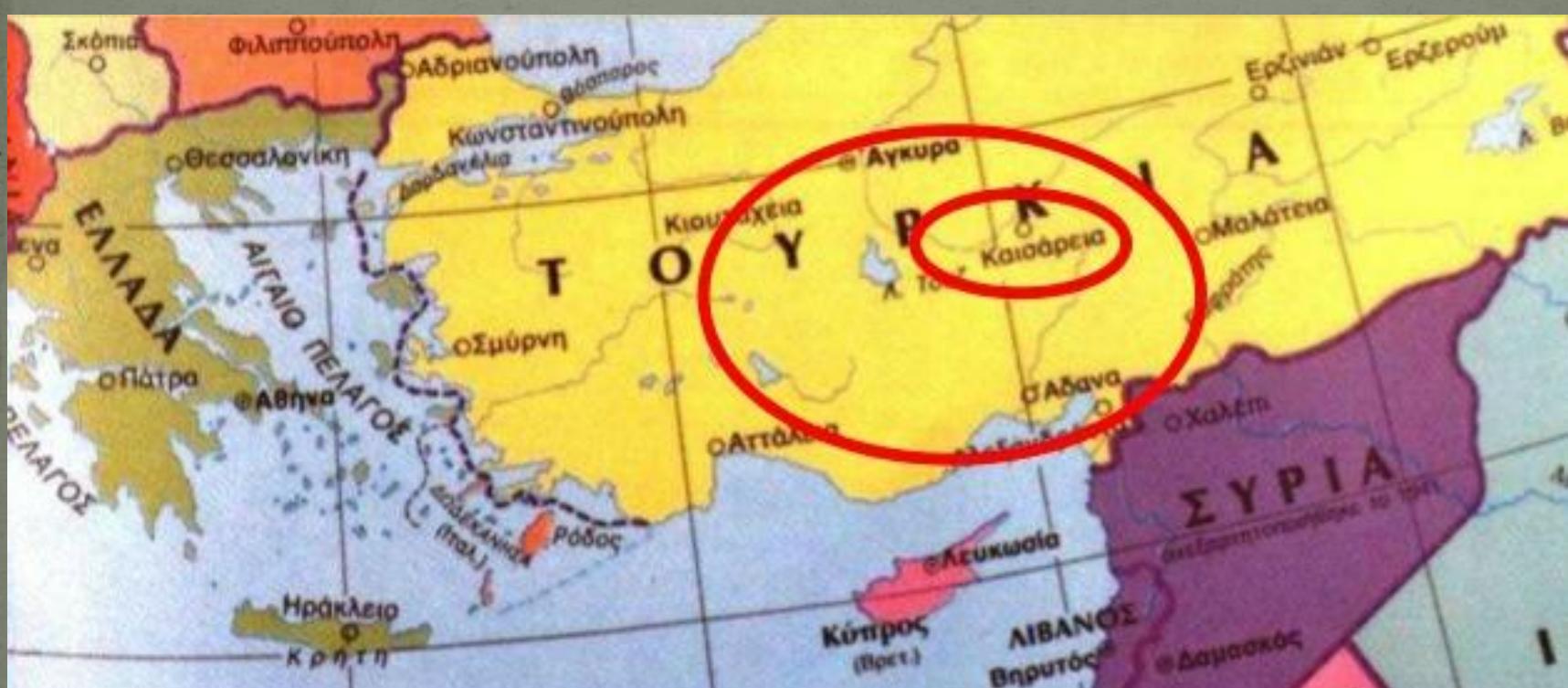
- Ο κόσμος πεινούσε. Έδωσε λοιπόν εντολή και ετοιμάστηκαν τόσοι εορτάσιμοι άρτοι, όσες και οι οικογένειες, όσα και τα προσφερθέντα τιμαλφή .
- Σε κάθε άρτο τοποθετήθηκε και από ένα χρυσό αντικείμενο και άφησε στη χάρη του Θεού να καθορίσει τι θα τύχαινε στον κάθε οικογενειάρχη. Από τότε καθιερώθηκε σαν έθιμο η πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα με το "φλουρί", για τον τυχερό του χρόνου.

Γενικός χαρακτηρισμός

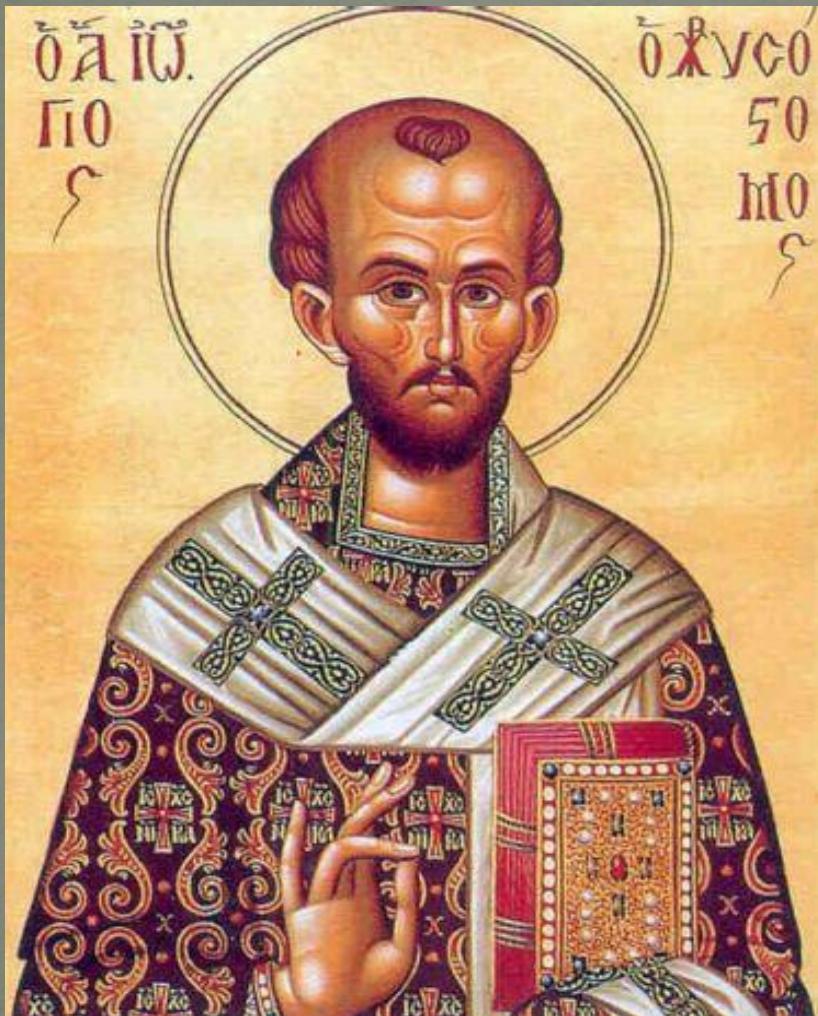

1. Είναι ο πιο γνωστός Άγιος παγκοσμίως. Γιορτάζουν την μνήμη του και στις μη Χριστιανικές χώρες.
2. Ο Μέγας Βασίλειος δεν έχει καμιά σχέση με τον Αϊ-Βασίλη των εμπόρων. Ήταν ντυμένος με ράσα και όχι με κόκκινα ρούχα, όπως τον παρουσιάζουν. Επιπλέον ο Άγιος του Θεού ήταν ψηλός και λιγνός από την νηστεία και όχι χοντρούλης όπως γνωρίζουμε τον Αϊ -Βασίλη.

Ο τόπος του Μέγα Βασιλείου

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μαρία Αργυροπούλου

Βασίλης Πετρίδης

Κλεοπάτρα Τρέσαλου

Κώστας Τερζής

Μερίτς Χασάν

Η ζωή του

- Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας το 347 μ.Χ. Ο πατέρας του ονομαζόταν Σεκούνδος και η μητέρα του Ανθούσα. Οι γονείς του βαπτίσθηκαν Χριστιανοί, όταν γεννήθηκε ο Άγιος Ιωάννης.
- Ο Άγιος έμεινε ορφανός από πατέρα λίγο καιρό μετά την γέννησή του. Η μητέρα του δεν ξαναπαντρεύτηκε θέλοντας να αφιερώσει όλες της τις φροντίδες στην ανατροφή του γιού της.

Η μόρφωση του Χρυσοστόμου

- Τα πρώτα γράμματα τα διδάχθηκε από την ίδια. Εν συνεχεία σπούδασε στη σχολή του Λιβάνιου, δάσκαλου και πολυγραφότατου συγγραφέα, στην Αντιόχεια ρητορική και του Ανδραγαθίου φιλοσοφία. Από την εποχή αυτή μάλιστα διαφάνηκε το ταλέντο της ρητορικής του ικανότητος σε σημείο ο δάσκαλός του Λιβάνιος, να θελήσει να τον κάνει συνεχιστή του έργου του στη σχολή.

- Η χριστιανική του ανατροφή όμως εμπόδιζε τα σχέδιά του. Επίσης ακολούθησε θεολογικές σπουδές στο λεγόμενο Ασκητήριο, τη μεγάλη θεολογική σχολή της Αντιόχειας, ενώ σπούδασε και ως συνήγορος, εξασκώντας το επάγγελμα για λίγους μήνες.
- Εν τέλει εγκατέλειψε την δικηγορία και βαπτίστηκε Χριστιανός και σύντομα, όταν έφυγε από τη ζωή η μητέρα του (372 μ.Χ.), αποφάσισε να αποσυρθεί από την κοσμική ζωή ακολουθώντας το μοναχισμό.

Το έργο του στην Αντιόχεια

- Ο Χρυσόστομος το 371 χειροθετήθηκε, ξεκινώντας διδακτικό και κατηχητικό έργο, το οποίο μας δείχνει τη γνώση που ήδη είχε πάνω στις γραφές. Εν συνεχεία θα διάγει έξι χρόνια μοναστικής ζωής στην Αντιόχεια όπου θα μυηθεί στο μοναχικό ιδεώδες και τη νηπική ζωή, πριν επιστρέψει και πάλι στην πόλη της Αντιόχειας.
- Η ζωή του αυτή την εποχή χαρακτηρίζεται, σύμφωνα με τον Παλλάδιο, από σκληρή άσκηση. Τρεφόταν και κοιμόταν ελάχιστα, προσευχόταν και μελετούσε κάτω από αντίξοες συνθήκες, με αποτέλεσμα να κλονιστεί σοβαρά η υγεία του.

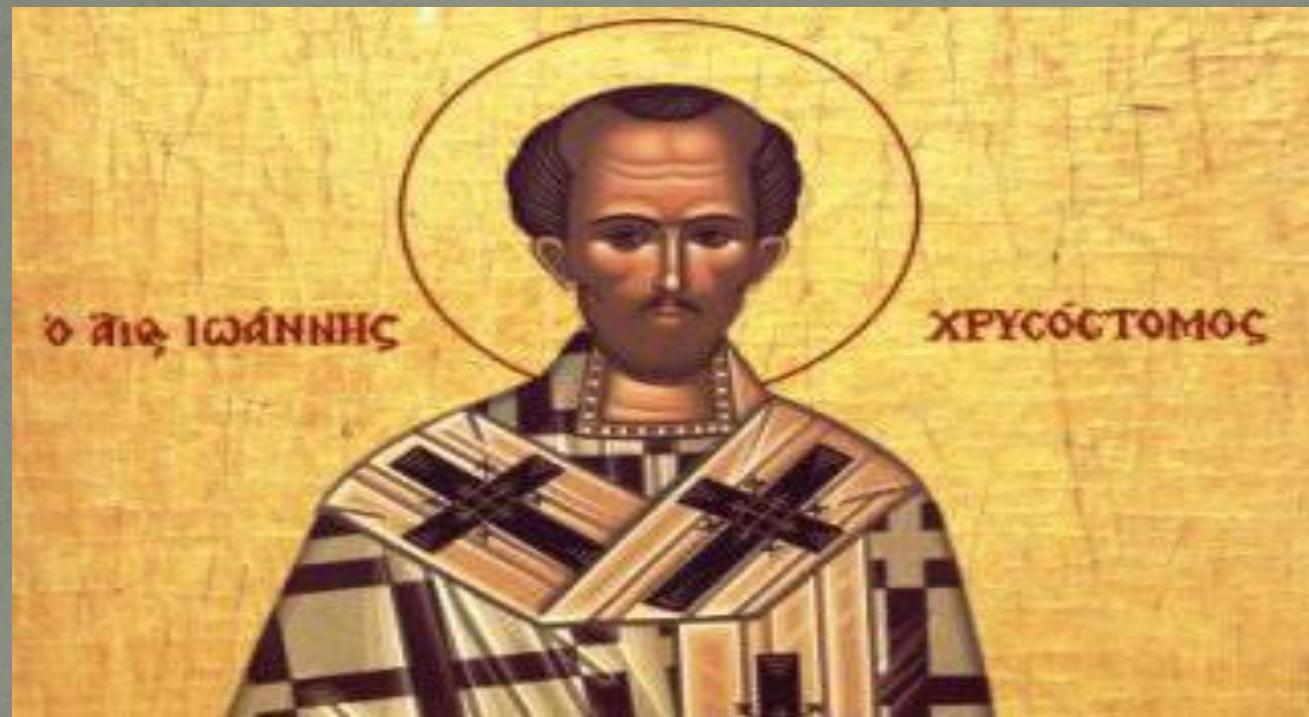
- Κατά την επιστροφή του, το 381, χειροτονείται διάκονος από τον αρχιεπίσκοπο Αντιοχείας Μελέτιο και το 386 πρεσβύτερος από το διάδοχό του μέχρι και το 397, όταν και του προτάθηκε η θέση του επισκόπου.
- Η φήμη για το ζήλο και την ευγλωττία του, τον έκανε γρήγορα γνωστό στην Αυτοκρατορία, φθάνοντας μέχρι και την Αυλή του αυτοκράτορα, γεγονός που τον οδήγησε τελικά και στη θέση του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

- Ως πρεσβύτερος ήδη αρχίζει να αναπτύσσει έντονη συγγραφική και ποιμαντική δράση, με σκοπό να καταπολεμήσει τους αιρετικούς της εποχής, τους Ιουδαίους οι οποίοι προσεταιρίζονταν τους Χριστιανούς. Ιδρύει επίσης ευαγή ιδρύματα, όπως πτωχοκομεία και γηροκομεία και καθιερώνει συσσίτιο.
- Η αγάπη και ο σεβασμός μάλιστα προς το πρόσωπο του Χρυσοστόμου ήταν τόση, ώστε όταν προτάθηκε για την επισκοπή στην Κωνσταντινούπολη, προετοιμάστηκε κατάλληλο σχέδιο ώστε να μην προκληθούν αντιδράσεις από το λαό της Αντιόχειας.

Εκλογή στον επισκοπικό θρόνο

- Το έργο που ανέπτυξε ήταν πολυσχιδές και περιελάμβανε έντονη κηρυκτική, αντιαιρετική, φιλανθρωπική, συγγραφική και κοινωνική δράση. Η ρητορική του δεινότητα σαγηνεύει τα πλήθη, χριστιανούς και μη, ενώ η φήμη του φθάνει ως τα αυτιά της Αυτοκρατορικής αυλής.
- Το Φεβρουάριο του 398, με σύμφωνη γνώμη κλήρου και λαού, χειροτονείται Αρχιεπίσκοπος από τον Θεόφιλο Αλεξανδρείας, παρότι ο ίδιος διατίθετο εχθρικά σε βάρος του Ιωάννη, καθότι ήθελε να επιβάλει δικό του επίσκοπο.

Οι διωγμοί του Χρυσοστόμου

- Στη δράση που είχε ως ιερέας στην Αντιόχεια θα συνεχίσει σε μεγαλύτερη κλίμακα ως πατριάρχης της Κωνσταντινούπολης. Αυτό είναι κάτι που θα στρέψει πολλούς εναντίον του μεταξύ των οποίων η βασίλισσα Ευδοξία και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος.
- Αυτοί οι δύο με δόλια μέσα πετυχαίνουν να εκδοθεί διαταγή από τον αυτοκράτορα Αρκάδιο σύμφωνα με την οποία ο Άγιος Ιωάννης εξορίζεται από την πόλη και του αφαιρείται το πατριαρχικό αξίωμα. Ο Άγιος μη θέλοντας να δημιουργηθούν φασαρίες αποχωρεί ήσυχα από την βασιλεύουσα και επιστρέφει στο ποίμνιό του στην Μικρά Ασία.

- Γρήγορα όμως βγήκαν στο φως οι ραδιουργίες κατά του Αγίου και ο Αυτοκράτορας τον καλεί να επιστρέψει στην Κωνσταντινούπολη. Ο Άγιος επιστρέφει αλλά για λίγο καιρό μετά ξανάσυκοφαντείται από την Ευδοξία. Για δεύτερη φορά θα πάρει τον δρόμο της εξορίας που θα τον οδηγήσει στην Χαλκηδόνα.
- Εκεί θα συλληφθούν όσοι τον συνοδεύουν και έτσι μοναχός θα συνεχίσει τον δρόμο προς την πόλη Κουκουσό. Στην Κουκουσό δίδαξε τον Χριστιανισμό βάπτισε πολλούς χριστιανούς και οργάνωσε την εκκλησία χειροτονώντας επισκόπους και ιερείς.

Το τέλος του

- Οι διωγμοί του Αγίου όμως δεν θα λάβουν τέλος. Μετά από εντολή του Αρκαδίου ο Άγιος οδηγείται συνοδεία στρατιωτών προς την πόλη Πιτυούντα στον Καύκασο. Επέλεξαν την απομακρυσμένη αυτή πόλη ώστε να εμποδίσουν την επικοινωνία του Αγίου με τους πιστούς της Κωνσταντινούπολης.
- Η υγεία του Αγίου δεν είναι σε καλή κατάσταση. Αυτή την κατάσταση επιβαρύνει δραματικά η βάναυση συμπεριφορά των στρατιωτών που τον συνοδεύουν.

- Πριν καταφέρουν να φτάσουν στην Πιτυούντα και σε ένα μοναστήρι του Αγίου Βασιλίσκου που ήταν στον δρόμο τους ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος άφησε την τελευταία του πνοή στις 14 Σεπτεμβρίου του 407 μ.Χ. σε ηλικία 60 ετών.

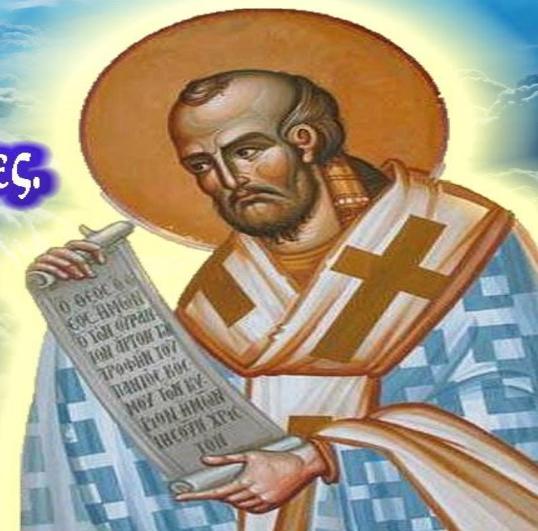
- Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μας κληρονόμησε πλήθος ομιλιών, επιστολών και πραγματειών. Τα διδακτικά του αυτά κείμενα αποτελούν πραγματικό χρυσάφι για όλους τους χριστιανούς. Την μνήμη του Αγίου γιορτάζουμε στις 13 Νοεμβρίου.

«Άν πεις ότι δεν μπορεί να φωτίζει ο ήλιος, τον ύβρισες.

Άν πεις ότι ο Χριστιανός δεν μπορεί να ωφελεί,
ύβρισες τον Θεό και τον είπες ψεύτη».

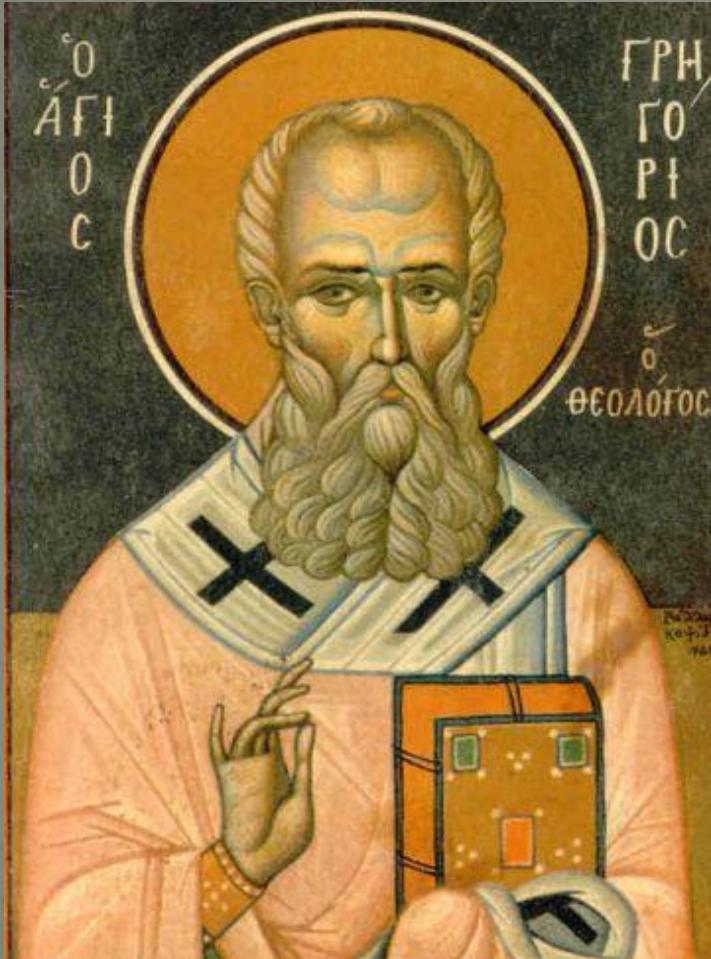
Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

«Μη φοβηθείτε δυσμένεια άρχοντα.
Να φοβάστε όμως τη δύναμη της αμαρτίας.»

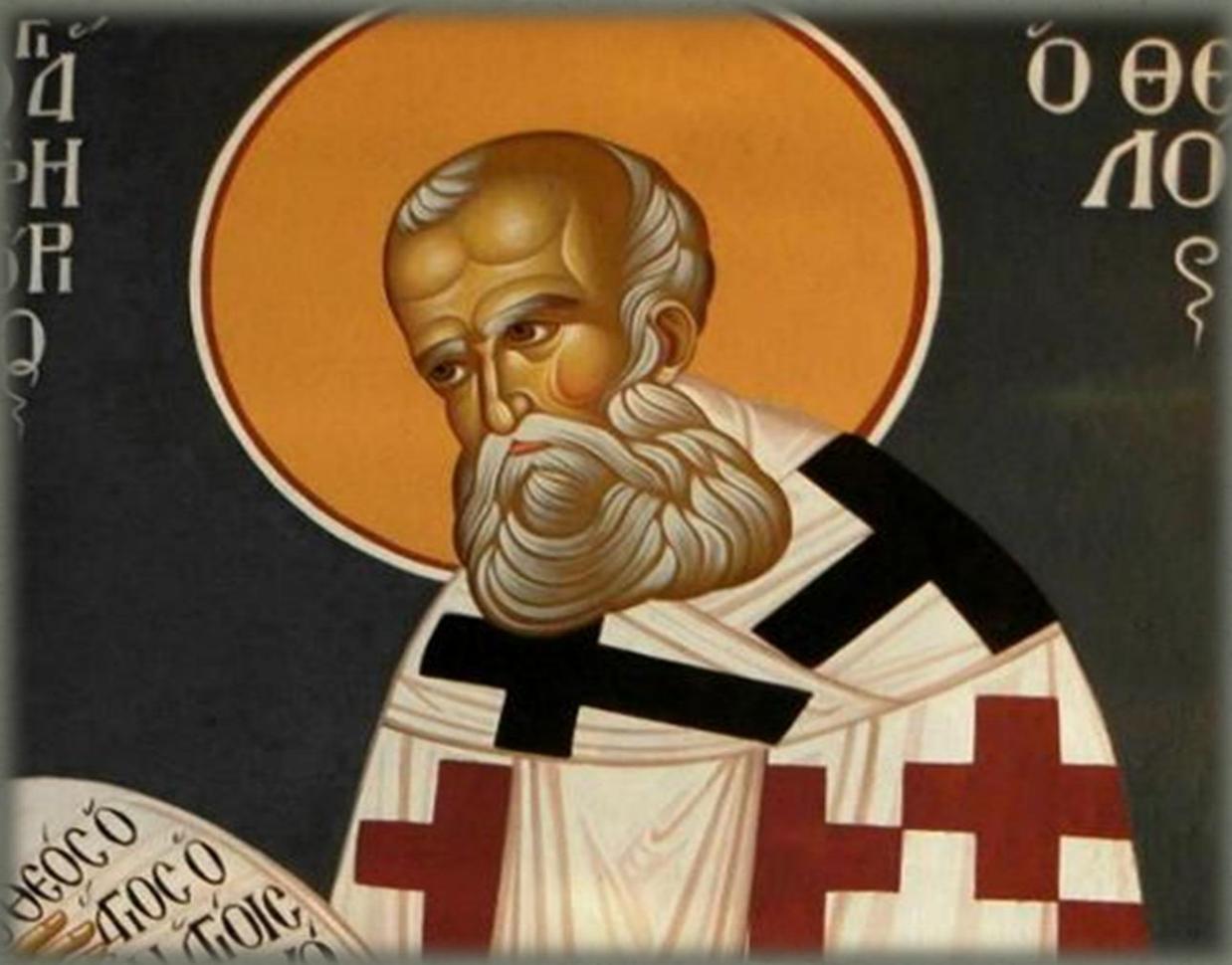

ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο NAZIANZHNOS

- Χριστίνα Αντωνίου
- Γιώργος Βλαχάκης
- Δροσούλα Δεληγκιόζη
- Στέλιος Καρανικολίδης
- Κωνσταντίνος Λουκάς
- Βασίλειος Μουζάς
- Δέσποινα Ιωακείμιδου

Ο Γρηγόριος ο
Ναζιανζηνός είναι
γνωστός και ως
Γρηγόριος ο
Θεολόγος.

Θεωρείται ευρέως ως
ο πιο ταλαντούχος
ρήτορας μεταξύ των
Πατέρων της
Εκκλησίας.

Η ζωή του

- Ο Γρηγόριος γεννήθηκε στο χωριό Αριανζός κοντά στη Ναζιανζό της νοτιοδυτικής Καππαδοκίας. Οι γονείς του, Γρηγόριος ο Πρεσβύτερος και Νόννα, ήσαν πλούσιοι γαιοκτήμονες.
- Ο Γρηγόριος σπούδασε ρητορική και φιλοσοφία στη Ναζιανζό, στην Καισάρεια, στην Αλεξάνδρεια και στην Αθήνα. Στην Αθήνα συνάντησε και έγινε φίλος με το Βασίλειο τον Μέγα και τον Ιουλιανό. Αφού έδωσε την περιουσία του στους φτωχούς, ο Γρηγόριος ζούσε λιτά.

- Από τα τέλη του 375 και για τρία χρόνια ο Γρηγόριος ζούσε στο μοναστήρι της Σελεύκειας. Κατά το τέλος του 379 , ο Βασίλειος πεθαίνει. Παρά το γεγονός ότι η υγεία του δεν του επέτρεψε να παραστεί στην κηδεία, ο Γρηγόριος έγραψε μια επιστολή στον αδερφό του Βασιλείου στο οποίο συμπεριλαμβάνονταν 12 ποιήματα αφιερωμένα στον Βασίλειο.

Θεολογικά έργα

Ο Γρηγόριος είναι κυρίως γνωστός για τη συνεισφορά του στον τομέα της Πνευματολογίας, της θεολογίας σχετικά με το Άγιο Πνεύμα.

1. Τόνισε ότι ο Χριστός δεν έπαυσε να είναι Θεός όταν έγινε άνδρας και ότι δεν έχασε κανένα θείο χαρακτηριστικό του όταν πήρε την ανθρώπινη μορφή.
2. Διακήρυξε επίσης την αιωνιότητα του Αγίου Πνεύματος, λέγοντας ότι οι ενέργειες του Πνεύματος ήταν κρυμμένες στη Παλαιά Διαθήκη αλλά έγιναν γνωστές μετά την Ανάληψη του Χριστού και την Πεντηκοστή.

Απολυτίκιο

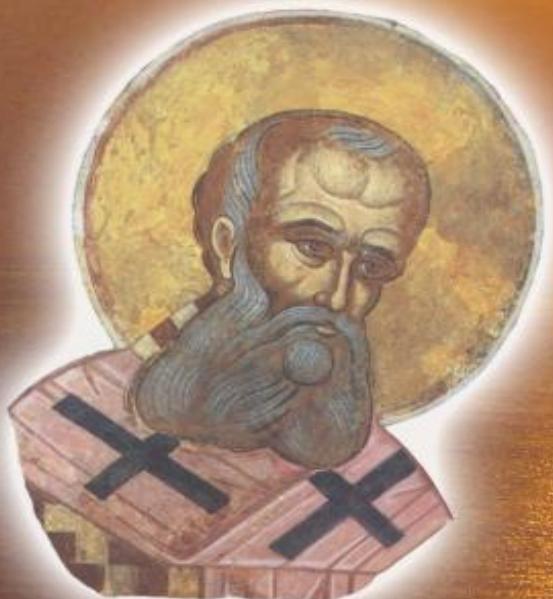
- Ό ποιμενικός αύλօς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ρητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας ώς γάρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Το τέλος του

- Ο Άγιος Γρηγόριος απεβίωσε το 390 μ.Χ. Μετά τον θάνατο του, ο Γρηγόριος τάφηκε στη Ναζιανζό. Η μνήμη του Γρηγορίου της Ναζιανζού γιορτάζεται στις 2 Ιανουαρίου. Η Ανατολική Ορθόδοξη και η Ανατολική Καθολική Εκκλησία γιορτάζουν 2 μέρες τη μνήμη του Γρηγορίου: στις 25 Ιανουαρίου (ατομική εορτή του Γρηγορίου) και στις 30 Ιανουαρίου (εορτή των Τριών Ιεραρχών)

Γενικός χαρακτηρισμός

- Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος άφησε μεγάλο συγγραφικό έργο. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα φιλοσοφημένα 408 ποιήματά του 18.000 περίπου στίχων.
- Είναι από τα μεγαλύτερα πνεύματα του Χριστιανισμού και από τους λαμπρότερους αθλητές της ορθόδοξης πίστης.
- Η τίμια κάρα του φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, στο Άγιο Όρος ενώ το ιερό σκήνωμα του φυλάσσεται στον ομώνυμο Ναό του στην Νέα Καρβάλη.

Έμπανε στον ιερό χορό της
θεολογίας με τα φτερά της
ταπείνωσης με το φωτισμό του
Πνεύματος.

Δεν ξέρανε ότι δεν υπάρχουνε όρια
στην πνευματική ἀνοδο. Όσο πιο
ψηλά φτάνει ο ἄνθρωπος, τόσο
ψηλότερα ποθεί ν' ανέβει. Όσο πιο
κοντά πάει στο Θεό, τόσο πιο πολύ
νοσταλγεί το Θεό. Όσο περισσότερο
φωτίζεται, τόσο πιο φωτεινός θέλει να
γίνει. Ανεβαίνει και φωτίζεται ο
ἄνθρωπος, μα το ανέβασμα και το
φώτισμα το χαρίζει ο Θεός.

Σας ευχαριστούμε!

Υπεύθυνη καθηγήτρια: κ. Μιχαηλίδου Χ.

- Ανδριάνα Αμυγδαλούδη
- Χριστίνα Αντωνίου
- Μαρία Αργυροπούλου
- Γιώργος Βλαχάκης
- Φώτης Γκανίδης
- Δροσούλα Δεληγκιόζη
- Αντωνία Ζωίδου
- Δέσποινα Ιωακειμίδου
- Στέργιος Καρανικολίδης
- Διαμαντία Λόμη
- Κωνσταντίνος Λουκάς
- Αναστασία Λύτη
- Μαρία Μιχιούρη
- Βασίλης Μουζάς
- Βασιλική Πάτκα
- Γιάννης Πετρίδης
- Κωνσταντίνος Τερζής
- Ιωάννα Τζελέπη
- Κλεοπάτρα Τρέσαλου
- Μερίτς Χασάν